

200701161/1.

Datum uitspraak: 14 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/23850 en 06/23849 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, van 17 januari 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 augustus 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 4 mei 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 januari 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 februari 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de *Vreemdelingenwet 2000*, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

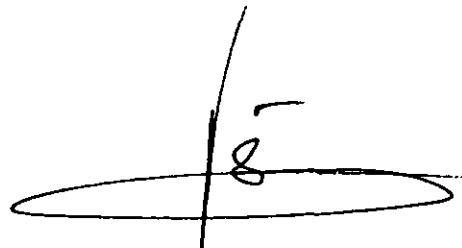
w.g. Bossmann
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 mei 2007

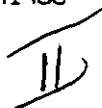
314
Verzonden:

14 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittingshoudende te MAASTRICHT

Reg. nrs: AWB 06 / 23850 BEPTDN (vovi) + AWB 06 / 23849 BEPTDN (beroep)

UITSpraak van de voorzieningenrechter in vreemdelingenzaken met toepassing van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht, tevens uitspraak op het verzoek om toepassing van artikel 8:81 van deze wet in het geding tussen:

eiser,

en

de Minister van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 4 mei 2006.

Kenmerk: 9806 30.8062.

V-nummer: -----

Behandeling ter zitting: 6 december 2006.

I. PROCESVERLOOP

Met ingang van 15 december 2006 is de Minister van Justitie in de plaats getreden van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als het bevoegde bestuursorgaan inzake vreemdelingenzaken. In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

Bij schrijven van 8 oktober 2001 is namens eiser een beroep gedaan op het driejarenbeleid. Bij besluit van 21 augustus 2002 heeft verweerder dit beroep niet ingewilligd. Het tegen dit besluit namens eiser bij schrijven van 13 september 2002 ingediende bezwaar heeft verweerder bij besluit van 18 mei 2005 ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is namens eiser beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingediend en is voorts de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht ter zake een voorlopige voorziening, als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb, te treffen. Bij uitspraak van 15 december 2005 (met registratienummers AWB 05/26270 BEPTDN en AWB 05/26269 BEPTDN) heeft deze rechtbank en zittingsplaats (onder meer) het beroep gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd, verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het in de uitspraak overwogene en het verzoek afgewezen.

Op 9 maart 2006 is eiser gehoord door een arbitrale commissie. Van dit horen is verslag gemaakt.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 4 mei 2006 heeft verweerder voornoemd (bij schrijven van 13 september 2002 ingediend) bezwaar wederom ongegrond verklaard. Tegen het besluit van 4 mei 2006 is namens eiser op 15 mei 2006 beroep ingevolge de Awb ingesteld bij deze rechtbank. Bij schrijven van gelijke datum is namens eiser voorts verzocht om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van Awb, te treffen.

Aanvulling van de gronden waarop het verzoek annex beroep berust heeft plaatsgevonden bij brieven van 13 juni 2006 en 9 oktober 2006.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift van 5 december 2006 geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening en ongegrondverklaring van het beroep.

Reg.nrs: AWB 06/23850 BEPTON + AWB 06/23849 BEPTON

pagina 2 van 5

Het verzoek is behandeld ter zitting van 6 december 2006, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. A.J.P. Lemmen, advocaat te Heerlen. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. J.L.B. Venghaus, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

In artikel 8:81 van de Awb is bepaald dat indien tegen een besluit beroep is ingesteld bij de rechtbank, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Het verzoek als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter alsdan onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien hij na de behandeling van het verzoek ter zitting van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Op deze bevoegdheid van de voorzieningenrechter is gewezen in de kennisgeving aan partijen van de behandeling van het verzoek ter zitting.

Na de kennisneming van de stukken en na de behandeling van het verzoek ter zitting is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek aan de behandeling van de zaak niet kan bijdragen. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden die zich tegen toepassing van het bepaalde in artikel 8:86, eerste lid, van de Awb verzetten. De voorzieningenrechter doet dan ook onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak en overweegt daartoe als volgt.

Verweerder stelt zich - kort en zakelijk weergegeven - op het standpunt, dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking tijdsverloop in de asielprocedure, daar eiser is veroordeeld terzake van een misdrijf, waardoor sprake is van een contra-indicatie op grond waarvan eiser niet in aanmerking komt voor bedoelde vergunning. Eiser voorts niet verweerder geen aanleiding toepassing te geven aan artikel 4:84 van de Awb.

Namens eiser is hiertegen - kort en zakelijk weergegeven - het volgende naar voren gebracht. Eiser meent dat verweerder onduidelijk is in het bestreden besluit. Verweerder stelt dat eiser een beroep doet op zowel de regeling schijnende zaken als op artikel 4:84 van de Awb. [De voorzieningenrechter begrijpt dat eiser doet op 4:84 Awb alwaar in het schrijven van 13 juni 2006 kennelijk abusievelijk werd genoemd 8:84 Awb.] Verweerder maakt in de bestreden beschikking hiertussen echter geen onderscheid. Eiser stelt zich op het standpunt dat het toetsingskader van een beroep op schijnendheid verschilt van het toetsingskader met betrekking tot artikel 4:84 van de Awb. Bij het eerste is het samenstel van factoren relevant en bij artikel 4:84 van de Awb is van belang of er omstandigheden zijn die nopen tot afwijken van het beleid. Verweerder vermeldt in het bestreden besluit niets over eisers beroep op schijnendheid.

Voorts vraagt eiser zich af waarom verweerder geen belangenafweging maakt, nadat in de beschikking wordt geconcludeerd dat sprake is van een contra-indicatie op grond waarvan de gevraagde vergunning niet wordt verleend. Het op deze grond niet verlenen van de status is toch het beoordelen van het Nederlands belang. Daarmee kunnen bepaalde omstandigheden toch nopen tot afwijken. In dit kader verweist eiser naar de situatie met betrekking tot zijn grootouders. Eisers grootouders zijn afhankelijk van de zorg die hij aan hen verleent. Ten aanzien van deze omstandigheid stelt verweerder dat dit betrokken wordt bij de beoordeling van de op 16 juni 2005 door eiser ingediende reguliere aanvraag. Verweerder heeft hierop echter nog niet beslist en doet dat ook nu niet.

Verweerder toetst evenmin aan het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire 2000, 2003/38 (hierna: TBV/ TBV 2003/38). Door te stellen dat bedoeld TBV niet op eiser van toepassing is, handelt verweerder willekeurig hetgeen getuigt van onbehoorlijk bestuur. Tot slot gaat verweerder eraan voorbij dat het eiser is toegestaan de beslissing op de op

Reg.nrs: AWB 06 / 23850 BEPTDN + AWB 06 / 23849 BEPTDN

pagina 3 van 5

16 juni 2005 ingediende aanvraag om een verblijfsvergunning: regulier in Nederland af te wachten.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 kan verweerder ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verlenen. Ingevolge het tweede lid van dit artikel, voor zover thans van belang, wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdend met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder k, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), zoals deze bepaling ten tijde hier van belang luidde, houden de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen verband met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag.

Ingevolge artikel 3.6 van het Vb 2000, zoals die bepaling ten tijde hier van belang luidde, kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 slechts ambtshalve worden verleend onder een drietal beperkingen. Eén daarvan betreft de beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een asielaanvraag.

Het zogenoemde driejarenbeleid is op 1 januari 2003 beëindigd, behalve voor aanvragen die op die dag drie jaar oud waren. De wijze, waarop verweerder gebruik maakt van zijn bevoegdheid om ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de hiervoor genoemde beperking te verlenen, is uiteengezet in onderdeel C2/9 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000).

In onderdeel C2/9.3 van de Vc 2000 is - voor zover thans van belang - het volgende vermeld:

***3 Contra-indicaties**

Er gelden de volgende contra-indicatie:

- a. de vreemdeling vormt een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid;
- b. (...);
- (...).

ad a. gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid

Voor de toepassing van deze grond is het tijdstip van het plegen van het delict van belang. Indien tijdens de driejarentermijn een strafbaar feit is gepleegd, terzake waarvan een serieuze verdenking is ontstaan (het gaat dan om een misdrijf), dan wordt aangenomen dat hij een gevaar vormt voor de openbare orde, tenzij de strafzaak is afgerond zonder veroordeling (sepot, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolgning). Ook als een transactie heeft plaatsgevonden of als de strafzaak nog niet is afgerond, is er sprake van deze contra-indicatie.
(...)"

Niet in geschil is dat eiser op 24 maart 2004 - en thans tijdens de driejarentermijn - een misdrijf heeft gepleegd ter zake waarvan hij is veroordeeld. Aldus is sprake van voormelde contra-indicatie.

Ten aanzien van elzers stelling dat zijn grootouders afhankelijk zijn van de door hem verleende zorg en dat verweerder hierin aansluiting had moeten zien om gebruik te maken van het bepaalde in artikel 4:84 van de Awb, overweegt de voorzieningenrechter voorts als volgt.

Ingevolge artikel 4:84 van de Awb handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de

beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder in het bestreden besluit bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid geen aanleiding hoeven zien gebruik te maken van vorengenoemde inherente afwijking/bevoegdheid. Verweerder heeft in dit kader terecht opgemerkt dat uit eisers verklaringen nuchter uit de door hem overgelegde medische informatie is gebleken dat hij de enige is die de zorg voor zijn grootouders kan dragen. Hetgeen namens eiser dienaangaande naar voren is gebracht faalt derhalve.

Gelet op al het vorenoverwogene dient te worden geoordeeld dat eiser geen aanspraken kan ontlenen aan het driejarenbeleid.

Ten aanzien van het beroep van eiser op de zogenoemde eenmalige regeling voor asielzoekers, zoals vastgelegd in het TBV 2006/38, overweegt de voorzieningenrechter dat dit beroep niet kan slagen. De door eiser ingediende asielaanvraag dateert immers van 1 juli 1998, derhalve na de in voormeld TBV genoemde datum van 27 mei 1998, zodat reeds op die grond niet aan de voorwaarden wordt voldaan om voor de eenmalige regeling in aanmerking te komen. Van onbehoortijk bestuur op dit punt is de voorzieningenrechter niet gebleken.

Het beroep dient, gelet op al het voorgaande, te worden verklaard.

Nu uitspraak in de hoofdzaak wordt gedaan en het bestreden besluit daardoor niet langer onderwerp vormt van een door de voorzieningenrechter te beslissen geschil, bestaat thans geen aanleiding meer voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb. Het hiertoe strekkende verzoek dient dan ook te worden afgewezen.

Mitsdien wordt, mede gelet op de artikelen 8:73, 8:84 en 8:86 van de Awb, als volgt beslist.

Reg.nrs: AWB 06 / 23850 BEPTDN + AWB 06 / 23849 EEPTDN

pagina 5 van 5

III. BESLISSING

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. E.H.A.F.M. Krol als rechter in tegenwoordigheid van mr. A.M.T.C. Janssen als griffier en in het openbaar uitgesproken op door mr. Krol voornoemd in tegenwoordigheid van voornoemde griffier. 17 JAN

w.g. A. Janssen

w.g. E. Krol

voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op: 17 JAN 2007

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak staat het rechtsmiddel hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 18113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

LEMMEN

advocaten & procureurs

mr A.J.P. Lemmen
mr C.M.A. Fens
mr C.L.P. Giesen

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
939-C 14 FEB 2007	
ZAAKNR. 200701161-1	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070-365 13 80

Heerlen : 14 februari 2007
Betreft :
Onze referentie : 02.48.L/s
Uw referentie : 9806.30.8062

Edelachtbare heer / vrouwe,

Hierbij doe ik u in tweevoud toekomen het hoger beroep in opgemelde zaak, met
het verzoek dit in behandeling te nemen.

In afwachting verblijft,

hoogachtend

mr A.J.P. Lemmen

LEMMEN

advocaten & procureurs

mr A.J.P. Lemmen
mr C.M.A. Fens
mr C.L.P. Giesen

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
939-C 14 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

tevens per fax: 070-365 13 80

Heerlen : 14 februari 2007
Betreft :
Onze referentie : 02.48.L/s
Uw referentie : 9806.30.8062

Edelachtbare heer / vrouwe,

Hierbij doe ik u in tweevoud toekomen het hoger beroep in opgemelde zaak, met
het verzoek dit in behandeling te nemen.

In afwachting verblijft,

hoogachtend

mr A.J.P. Lemmen

Burgemeester de Hesselplein 15
6411 CG Heerlen
Telefoon : 045-571 02 61
Telefax : 045-574 14 66
e mail algemeen@lemmenadvokaten.nl

Correspondentie-adres:
Postbus 123, 6400 AC
Rabobank: 14.64.14.002
I n v. Stichting ibmngelden
Lemmen Advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
14 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Onze referentie: 02.48.U/s

Toevoeging aangevraagd

HOGER BEROEP

RAAD VAN STATE
AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN
POSTBUS 16113
2500 BZ 'S-GRAVENHAGE

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

geboren op
Azerbajdzjaanse nationaliteit, wonende te [] te dezer zake domicilie
kiezende te Heerlen aan het Burgemeester de Hesselleplein no. 15 (postbus 123,
6400 AC), ten kantore van Advocatenkantoor Lemmen, advocaten en procureurs,
van wie mr A.J.P. Lemmen ten deze bepalendelijk gevolmachtigd wordt hoger
beroep in te stellen voor appellant en als gevolmachtigde zal optreden;

DAT bij de hierbij overgelegde uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Maastricht d.d. 17 januari 2007 het beroep ongegrond
verklaard werd (betreffende het 3-jarenbeleid);

DAT appellant zich niet met de uitspraak kan verenigen en hiertegen hierbij
hoger beroep instelt;

DAT appellant de navolgende grieven wijst aan te voeren:

GRIEF I

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen en beslist dat geïntimeerde het
beroep van appellant op TBV 2003/38 op goede gronden niet heeft gehonoreerd.

Toelichting

Appellant heeft aangevoerd dat de Minister ten onrechte het beroep op TBV
2003/38 heeft afgewezen met het argument dat het betrof een ambtshalve
verlening, welke mogelijk was tot 31 december 2003 (geldigheidsduur TBV).

Appellant heeft daarover gesteld dat die reden van afwijzing willekeur oplevert.
De Nationale Ombudsman heeft zich in deze zin al uitgelaten.

Appellant heeft gevraagd om analoge toepassing van TBV 2003/38, immers de
eerste asielprocedure van appellant duurde ook meer dan 5 jaar en ving aan op 1
juli 1998. Voorts is de datum 27 mei 1998 een willekeurige datum geworden,

omdat de TBV 2003/38 niet eerder dan 1 september 2003 is gaan gelden. Daarbij is relevant dat de ratio van TBV 2003/38 een eind moet maken aan een asielprocedure, die langer duurt dan 5 jaar.

De argumentatie van de Rechtbank is niet die van appellant. Appellant heeft een beoordeling gevraagd van het analoog toepassen van TBV 2003/38. Daarover heeft de Rechtbank geen oordeel uitgesproken.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen en beslist dat de Minister op goede gronden heeft mogen aannemen dat de grootouders alleen voor medische zorg (mantelzorg) op appellant zijn aangewezen.

Appellant heeft aangevoerd dat het zelfstandig wonen van de grootouders niet mogelijk is, zonder hulp (dag en nacht) van appellant. Het optreden als tolk en de communicatie verzorgen met de instanties is daarbij een zeer relevante bezigheid, omdat een tolk op korte termijn meestal niet beschikbaar is en niet beschikbaar is in noodsituaties, die steeds en ook vaak 's nachts voorkomen. De oma heeft al verkeerde medicijnen gekregen, waardoor haar gezichtsvermogen is aangetast.

Toelichting

In de beoordeling hanteert de Rechtbank geen belangenafweging. Appellant is opgevoed door de grootouders. Zijn oorspronkelijk asiel in Nederland, maar woont niet in de buurt van de grootouders en is zelf hartpatiënt. De begeleiding van de grootouders is voor hem vanwege de intensiteit te belastend. De Rechtbank weegt niet af het Nederlandse belang dat de grootouders zelfstandig kunnen blijven wonen en het belang daarbij van de grootouders, want voor hem is het gevolg dat zij moeten gaan wonen in een verzorgingsstehuis, waarmee het taalcommunicatieprobleem niet is opgelost. Appellant heeft als contra-indicatie een geldboete van f 775,00 wegens een gepleegd strafbaar feit in 2001. Appellant was toen 19 jaar.

GRIEF III

Ten onrechte heeft de Rechtbank geïntimeerde niet in de proceskosten veroordeeld.

Op grond van bovenstaande grieven zal het beroep gegrond verklaard moeten worden met veroordeling van geïntimeerde in de proceskosten.

REDENEN WAAROM:

appellant u eerbiedig verzoekt zijn hoger beroep gegrond te willen verklaren, althans een zodanige beslissing te willen nemen als u in goede justitie zal vermenen te behoren.

Heerlen, 14 februari 2007

Hetwelk doende enz.,
namens A.A. Knatchadryan,

mr A.J.P. Lemmen
Advocaat-Gemachtigde